

8 december 2024

*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom*

Noud-Lodewijk van Poppel - Ontvankelijkheid

Vrees niet, Ik ben het

*Tweede viering in de Adventserie met als titel
'De Schaduwen Voorbij'*

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel

Lector: Jo-Anne Ventra

Piano: Irina Ursu-Antonova

Openingsgebed:

Onnoembare,
wij bidden om de kracht van uw Geest in ons hart.
Wij keren terug bij onszelf
en alles wat ons ter harte gaat in deze wereld.
Wij worden stil, om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit,
voor de stralen van licht en de klank van liefde.
Schud ons los uit de verkramping van strijd en
onrust.
Maak onze adem weer tot levensadem
en tot bron van moed en zeker weten.
Geef ons de levende woorden van uw schrift
ter herkenning en om opnieuw ontmoeting aan te gaan.
Amen.

Openingslied: Herschep ons hart

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

1.Koor 2.Allen

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Welkom en inleiding

Welkom hier in de Duif en welkom thuis via de zoom.

Sommige hier heel vertrouwd en bekent en anderen misschien vandaag voor een eerste keer.

Fijn dat je voor jezelf tijd vrijgemaakt hebt om hier te zijn of via zoom aanwezig te zijn. Tijd van bezinning, tijd om stil te staan bij hoe het werkelijk met jou is. Dat alles in het licht van die man uit Nazareth. Jezus Christus in wiens voetsporen we hier in de Duif ons leven richting willen geven.

Kijk maar wat jou vandaag mag raken en aanzetten tot leven. We laten ons dit uur weer inspireren door de teksten die we lezen, de liederen die we zingen en de pianomuziek die zal klinken en ons samen gemeenschap zijn.

Dank aan allen die ook vandaag weer dit mogelijk maken. En hopelijk wordt het in deze tweede adventviering niet te veel schrikken. Want er verschijnen vandaag minimaal 2 engelen en 1 mol én we belangen ook nog in het ziekenhuis. Dus maak je borst maar vast nat.

Verder wordt ik vandaag terzijde gestaan door nog een engel.

Engel Jo-Anne, met haar mooie stem, ondersteunt vandaag deze viering.

De adventsvieringen zijn de opmaat naar het grote lichtfeest van Kerstmis. In tijden van schaduw, in ons persoonlijke leven en in de wereld in het groot, onderzoeken wij hier in de Duif

hoe wij mogelijk voorbij die schaduwen kunnen treden.

In dat kader zal ik aan de hand van het thema: Vrees niet, Ik ben het!, een overweging uitspreken.

Ook vandaag steken we weer een adventskaars aan, zodat we geleidelijk aan wennen aan het Licht dat ons met Kerstmis weer geopenbaard zal worden.

Stilte

En worden we in de nabijheid van dit nieuwe licht, stil.

Stellen we ons hart open voor dat wat ons in dit uur aangereikt wordt.

En kom.... laten we gaan zingen!

Lied: Het was een nacht door merg en been

H.Oosterhuis; T. Löwenthal

Het was een nacht door merg en been,
het werd een nacht van lichten,
van waterwel uit woeste steen,
van vuur en vergezichten.

Een klank de doodse stilte brak,
een woord verwachting zaaide,
een stem uit hoge vlammen sprak,
een storm de zee verwaaide.

Het einde komt, vlucht weg van hier,
zo schreeuwden van hun tronen
de dochters van het goudvertier
en hun vergulde zonen.

Maar, die in scherven, stof en as
ter neder lagen,
die wisten dat het niet zo was,
dat nieuw begin zou dagen.

Het werd een dag zoals daarvoor,
miljoenen dagen kwamen:
het rad voor ogen draaide door,
het duister spande samen.

Het vuur versteende tot woestijn,
de zee ook kwam met wrake
en roofde alle woorden weg
die ons nog moed inspraken.

Een langzaam einde spint ons in,
een web van doem-gedachten,
geen vergezicht, geen nieuw begin,
geen God staat ons te wachten.

Het is de nacht van voor de tijd,
geen klank van stem te horen,
uit doodse stilte uitgeleid
zijn wij maar pasgeboren.

Die op hun tronen tieren voort,
die in hun graven zwijgen.
op onze lippen ligt een woord
dat klank en stem zal krijgen.

Eerste lezing: Uit het Heilig Evangelie volgens Lucas: 1, 5-15.

Uit de Bijbel in gewone taal

Zacharias en Elisabeth

Toen Herodes koning was van Judea, was er een priester die Zacharias heette. Hij hoorde bij de priestergroep van Abia. Zijn vrouw heette Elisabeth. Ook zij kwam uit een familie van priesters. Zacharias en Elisabeth waren eerlijke mensen die zich heel precies hielden aan alle wetten van God. Ze waren al oud. En ze hadden geen kinderen, omdat Elisabeth die niet kon krijgen.

Zacharias brengt een offer

Op een keer was de priestergroep van Zacharias aan de beurt om in de tempel te werken. De priesters gingen met elkaar loten om te bepalen wie het offer moest brengen. Zo deden ze dat altijd. Het lot wees Zacharias aan, en hij ging de heilige zaal van de tempel binnen. Terwijl Zacharias het offer bracht, stonden er buiten veel mensen te bidden.

Zacharias krijgt een boodschap

Opeens zag Zacharias een engel van de Heer. De engel stond aan de rechterkant van het altaar. Zacharias schrok en werd bang. Maar de engel zei: 'Je hoeft niet bang te zijn, Zacharias. God heeft naar je gebed geluisterd. Je vrouw Elisabeth zal een zoon krijgen. Je moet hem Johannes noemen. Je zult blij en gelukkig zijn, en zijn geboorte zal veel mensen blij maken. Want hij zal een belangrijke dienaar van God zijn. Daarom zal hij geen wijn of bier drinken. En al voor zijn geboorte zal de heilige Geest in hem zijn.'

Zacharias kan niet meer praten

Zacharias zei tegen de engel: 'Hoe weet ik of dat waar is? Ik ben al oud, en mijn vrouw ook.' Toen zei de engel: 'Ik ben de engel Gabriël. Ik ben altijd dicht bij God. En nu heeft God mij gestuurd om je dit goede nieuws te vertellen. Maar jij gelooft niet wat ik je verteld heb. Daarom zul je niet meer kunnen praten tot de dag dat het gaat gebeuren.'

Tweede lezing: De mol

Gedicht: door Carel ter Linden

De grond beweegt. Hij is weer aan het werk.
Hij wroet en duwt de aarde naar omhoog, door niets gestoord en vlak onder mijn oog.
Hij weet niet wat hij aanricht in dit perk.

Te vreemd is mij dit onderaards bestaan
dat in het donker gaat zijn blinde gang
en nooit het daglicht ziet, een even lang:
Voor deze wereld mist het elk orgaan.

Maar weet de mens die hier zijn tuin beziet.
Dan zelf vanwaar hij komt, waarom hij leeft?
Misschien dat ook iets hogers hém omgeeft.
Alleen, zijn blinde ogen zien het niet.

Lied: Hoe ver te gaan?

H.Oosterhuis / A.Oomen

Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn?
Nooit meer gebaande.
Hoeveel paar voeten zijn zij?
Twee, drieduizend. (2x)

Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar,
kreupelen, blinden.
Maar met iets in hun hoofd dat stroomt
en licht geeft.

De zon zal hen niet steken overdag.
Bij nacht de maan niet.
Zij stoten zich aan stenen, niemand draagt hen.

Omdat zij willen leven als nog nooit.
Angstig te moede,
zijn zij gegaan met grote hinkstapsprongen.

Niet hier hun vaderland, en schaamteloos
wagen zij alles.
Soms wordt woestijn oase waar zij komen.

Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit,
zal weer ontvlammen.
Zij blijven kinderen, zij worden groter.

Hun stoet is zonder einde en getal.
Tel maar de sterren.
Zij weten van de stad met fundamenten.

Derde lezing: Uit het heilig Evangelie volgens Lucas: 1, 30-31a; 34a; 35; 38b

De engel zei: “Schrik niet, Maria, u hebt genade gevonden bij God. U zult zwanger worden en een zoon baren.”

“Maar hoe moet dat dan?” zei Maria tegen de engel.

De engel antwoordde haar: “Heilige Geest zal op u komen en kracht van de Allerhoogste zal u overdekken.”

Toen zei Maria: “Laat met mij gebeuren wat u gezegd hebt.”

Overweging

Hallo, Hallo! ...

Zo dat was even schrikken...

Als Henk, mijn man thuis komt, roept hij altijd... (zoals nu): "Hallo, Hallo! ..."

Daarmee roept hij in wezen: Hallo Noud-Lodewijk, schrik niet... Ik ben het!
Door dat hij dat zo doet, ben ik gerustgesteld en kan ik ontvankelijk zijn voor het hernieuwde contact... Henk als een engel, een engel in mensen gedaante, die zich liefdevol meldt en mij behoed voor te veel schrik.

Engelen

In de lezingen van vandaag zien we ook een aantal engelen voorbijkomen. In de Bijbel zijn engelen boodschappers van God.

Zo lezen we over Zacharias, die schrok van de engel Gabriël. Zacharias een zeer gelovige man, die dan toch blijkt te schrikken en zelfs bang wordt van die engel van de Heer. Hij kan het maar niet geloven, dat hij zijn bidden verhoord wordt. Hij kan het maar niet geloven, dat een diepe en voor hem en zijn vrouw Elisabeth als onmogelijke gewaande wens om kinderen te krijgen, bewaarheid wordt. Hij is zo ongelovig en hij kan zich niet overgeven aan de genade, het goede. Hij wordt er letterlijk sprakeloos van ...

We lezen: Zacharias zei tegen de engel: 'Hoe weet ik of dat waar is? Ik ben al oud, en mijn vrouw ook.'

Toen zei de engel: 'Ik ben de engel Gabriël. Ik ben altijd dicht bij God. En nu heeft God mij gestuurd om je dit goede nieuws te vertellen. Maar jij gelooft niet wat ik je verteld heb. Daarom zul je niet meer kunnen praten tot de dag dat het gaat gebeuren.'

Zacharias is dus sprakeloos...

Maria blijkt goedgeloviger te zijn. Want in eerste instantie schrik Maria ook van onverwachte verschijning van de engel. Hallo, Hallo!

En ze schrik nog meer van de boodschap die hij haar komt brengen. 'U zult zwanger worden en een zoon baren.'

Echter zij is wél in staat zich geheel en al over te geven. Ze stamelt nog wel wat: 'Maar hoe moet dat dan?' Om vervolgens, na slecht een kleine aanmoediging en geruststelling van de engel, te kunnen zeggen: "Laat met mij gebeuren wat u gezegd hebt."

Maria maakt een grote beweging van overgave. Maar ja dat is Maria... De Heilige Maagd...

Zijn wij daadwerkelijk ontvankelijk?

En wij dan? Wij als simpele mensen van vlees en bloed...? Zijn wij in staat om daadwerkelijk ontvankelijk te zijn voor die andere dimensie? Dat perspectief waar we het hier in de Duif elke zondag weer over hebben, namelijk: dat we ons mogen overgeven en ons mogen toewenden naar Het Licht! En dat wij erop mogen vertrouwen dat er in ons leven onverwacht en misschien ten diepste verlangd een genade, het goede, in ons mag varen. Juist ook in tijden, dat we het niet meer verwachten, omdat we zijn in duisternis of in schaduwen van dood.

Zijn wij als mensen dan, net als Maria in staat om, na de zo'n begrijpelijk schrik, in contact te blijven met die andere, bovenmenselijke dimensie van het bestaan. Anders gezegd:

Zijn wij als mensen in staat om niet te veel bevangen te worden door vrees, als er onverwacht en onaangekondigd, in welke gedaante dan ook, een engel op ons pad komt. Vrees voor het ongelofelijke, ongrijpbare en alles omvattende Licht.

De mol

Om met de mol in de gedachten van ter Linden te spreken:

*Maar weet de mens die hier zijn tuin beziet
dan zelf vanwaar hij komt, waarom hij leeft?
Misschien dat ook iets hogers hém omgeeft.
Alleen, zijn blinde ogen zien het niet.*

Bij navraag in de liturgiebijeenkomst van afgelopen maandag bleken verschillende mensen momenten in hun leven hebben meegemaakt waarop zijn onverwacht in een ongelofelijke ervaring terecht kwamen. Een ervaring die je alles, zonder het echt te begrijpen, van het ene op het andere moment in een andere perspectief plaats. Een perspectiefwisseling wordt dat ook wel genoemd.

Volslagen paniek!

Ik was totaal in paniek en er kwam een diepe serene rust over me. Ik was ongerust over mijn gezondheid en een diep bewustzijn van levenslust maakte zich meester van me. Of ondanks alles, adviezen en diagnoses van de doctors, was er een diep vertrouwen dat herstel mogelijk was. Een aantal voorbeelden die naar boven kwam in de liturgiebijeenkomst...

En ook ik zelf heb heel recent een ervaring mogen doormaken, die totaal raakt aan het thema: Vrees niet, Ik ben het! Zoals de meesten van jullie reeds weten heb ik vorige week in het ziekenhuis gelegen. Niet mis te verstaan: op de hartbewaking. Want, zoals de verpleegkundige, die me van de eerste-hart-hulp naar de hartbewaking reed, fijntjes zei: 'Als je naar de hartbewaking wordt overgeplaatst, dan is er wel echt wel wat aan de hand...'

Nou lekker dan... In mijn geval dus... was er 'echt wel wat aan de hand' met mijn hart... Dus mijn hart was al van slag en toen sloeg de schrik mij nogmaals 'om het hart'. Dus daar lag ik dan..., van het ene op het andere moment op een eenpersoonskamer... fijn... maar ja.... Dus wel met 'echt iets aan mijn hart' ... Ik was natuurlijk enorm geschrokken. Hoe gaat het verder? Wat zijn de consequenties voor mijn lichaam en voor mijn leven... en voor het leven voor de mensen om mij heen?

Wat zou er gebeuren als...

Ik probeerde de vrees nog met mijn hoofd en mijn slimme dokter-gedachten te reguleren. Dat werkte even, maar niet echt... En toen dacht ik: Wat zou er gebeuren als ik nu ook zou durven bidden? Niet zomaar even een weesgegroetje over Maria... Nee, echt bidden. Bidden in de diepste diepte van mijn radeloosheid en angst, die ik als vergankelijk mensenkind ervoer...

In het toelaten van de nabijheid van Christus, 'Heer Jezus Christus, ontferm u over mij!' durfde ik echt geschrokken te zijn en durfde ik het echt niet meer te weten... En om met de woorden van Catrinus 'echt radeloos durven zijn...'

En... juist, juist in deze menselijke geschoktheid, opende zich een diepe, diepe rust... Ik ervoer een diepe, diepe rust... Ik ervoer een diepe innerlijke rust en geborgenheid... Die toonde zich in de vorm van licht, nabijheid, warmte en een diepe mate van overgave...

Mijn lijf ontspande.

Zonder de realiteitszin van de ernst van mijn situatie te verliezen, was ik ontroerd, vertrouwd en vredig, een overgave aan het groter... Zoals in de tekst van de mol: *'Misschien dat ook iets hogers hém omgeeft.'*

Door de schrik heen opengebroken

Op dat angstaanjagende moment, waarin ik me meer dan ooit realiseerde, hoe vergankelijk en kwetsbaar we als mensen zijn, door 'iets hogers' omgeven. Ik ervoer dat als een mij omhuld en geborgen weten door het Licht van Christus. Dus door de schrik heen en misschien juist wel vanwege de schrik, werd ik opengebroken. In de duisternis, in de schaduw van de dood, werd ik me op een onbegrijpelijke manier gewaar van dat oogverblindende licht. Een engel die in mijn doodsangst van zich liet horen: 'Vrees niet, ik ben er... Noud-Lodewijk, jij bent niet alleen!'

En sterker nog...: 'Vrees niet, Ik ben het...' En dan *Ik* met een hoofdletter. *Ik* ben het! Hij die zich laat noemen: Ik-Zal-Er-Zijn...

Ik-Zal-Er-Zijn was in mijn schrikbarende situatie aanwezig... Te ervaren... Mij nabij...

En wat een roeping: 'Hallo, Hallo!'

'Lieve Noud-Lodewijk, Vrees niet, Ik ben het! Geloof Me nou...! Geloof nou in Mij!

Jij denkt, net als zoveel andere mensen, dat jijzelf je leven in de hand hebt en naar jouw hand kunt zetten.

Echter... wordt wakker...!

Jij wordt geleid door MIJ! Ik-Zal-Er-Zijn.

Ik ben het, die jou leidt!

Ik ben het, aan wie jij je mag en misschien wel moet overgeven.'

Een boodschap van God

Er staat geschreven: Niet mijn wil geschiedde, maar Uw Wil geschiedde...

In dit grotere vergezicht moet ik de aanval op mijn hart, misschien niet zien als een aanval, maar een boodschap van God, van *Ik-Zal-Er-Zijn*. Een engel op mijn levenspad, die mij de weg wil wijzen. Best wel even schrikken dus... En best wel even wennen...

Hoe licht wil je het hebben?

En om dan net zoals Maria te zeggen: 'Laat met mij gebeuren wat U gezegd hebt.', is misschien dan nog wel wat te groot, maar iets in die richting heb ik wel mogen ervaren. Tot zover deze getuigenis.

Hallo, Hallo... roep ik jullie vandaag hier in de Duif toe! Kom laten we gaan zien!

Natuurlijk met de schrik om ons hart. Maar laten we samen opgaan naar Kerstmis!

Nee niet alleen... samen op weg... Hoe donker of licht het ook in jouw leven mag zijn, we houden elkaar vast en houden elkaar in de gaten. Ook jij mag je toewenden naar het beloofde Licht van Kerstmis en ook jou zal een nieuw perspectief ten deel vallen.

Ik wens ons een goede en gezamenlijke verdere adventstijd toe, opdat we in deze tijden, waar schaduwen zo kunnen overheersen, elkaar aanmoedigen en steunen bij het wennen aan dat oogverblindende Licht.

Het Licht van Kerstmis; Het Licht van Christus; Het Licht van Vrede!

Zodat wij, als ons dat Licht geopenbaard wordt, niet te veel schrikken. En wij, misschien wel net zoals Maria, kunnen zeggen: "Laat met mij gebeuren wat U gezegd hebt."

Amen.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige.

Ik geloof dat ik op Hem mag lijken.

Ik geloof in Jezus,

die voor ons geboren, gestorven en verrezen is.

Ik geloof in de bemoedigende kracht van Zijn voorbeeld.

Ik geloof in Zijn altijd aanwezige goedheid voor mij.

Hij houdt mij staande met de handen van anderen,

die mij troosten, steunen en bijstaan.

Ik geloof dat ik Zijn verhaal altijd door kan vertellen.

Ik geloof dat er ook altijd mensen zullen zijn,

die naar dat verhaal willen luisteren.

Ik geloof ook, dat de kracht van dit verhaal mensen bij elkaar brengt en leert inzien wat echte vrijheid is.

Ik geloof dat Jezus' leven zinvol is geweest,

dat zijn voorbeeld zal inspireren in dit

en het toekomstige leven dat is toegezegd.

Ik geloof in de gemeenschap

die dit geloof wáár probeert te maken.

Samen met Hem en met allen van goede wil

geloof ik in de waarde van mijn leven.

Amen.

Het hart van de viering – delen met elkaar

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Jaardoel De Duif

Jaarlijks kiest de Duifgemeenschap een zogenoemd “jaardoel”. Elke 2^e zondag van de maand wordt gecollecteerd voor dit “externe” doel. Dit jaar is het doel de Stichting Opkikker. Zie ook de achterpagina van dit boekje. Ook hiervoor geldt: je bijdrage wordt enorm gewaardeerd.

Lied: Wat ik gewild heb / Eerste en Laatste

H. Oosterhuis / A. Oomen

Wat ik gewild heb,
wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd,
wat ik misdaan heb,
wat ongezegd bleef,
wat onverzoend bleef,
wat niet gekend werd,
wat ongebruikt bleef,
al het beschamende neem het van mij.

En dat ik dit was en geen ander,
dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.

De intenties uit het groene boek en uit de gemeenschap

Dienst van de tafel

Lied: Hore mijn oor het ongehoorde

Juut Meijer / Tom Löwenthal

Hore mijn oor het ongehoorde,
dat ik bedacht ben op wat ik zie,
onze monden dat zij vrede roepen,
onze handen dat zij troosten.

Dan zullen mijn voeten gaan waar liefde is,
mijn hart overvloeien van vreugde.

Nodiging en breken en delen van brood en wijn

Elke zondag weer delen wij in de Duif brood en wijn.
Dat doet ons herinneren aan het moment dat Christus wist dat het einde van zijn leven aanstaande was. Hij heeft in vol bewustzijn van de aanwezigheid van zijn Vader, Ik-Zal-Er-Zijn, de doortocht van lijden en sterven aanvaart. In en door zijn lijden en heeft Hij zijn eigen wil losgelaten en zich overgegeven de Wil van God de Vader. In zijn verrijzenis is de boodschap geopenbaard, dat er leven naar de dood is en dat wij erop mogen vertrouwen dat de Heilige Geest ons altijd nabij is.

Als het jou kracht geeft om deel te nemen aan deze herinnering ben je van ook van harte uitgenodigd om deel te nemen aan het samen delen in brood en wijn.
En wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, of waar je ook naar op weg bent, iedereen hier in de Duif is uitgenodigd om deel te nemen.

En voor de mensen thuis via ZOOM, weet dat jij in de geest ook verbonden bent met de gemeenschap hier in de Duif. Wij breken ook voor jou het brood en schenken ook voor jou de wijn. Kom dan, want alles staat gereed.

Lied: Als op de dag van de oogst

H.Oosterhuis / A.Oomen

Jesaja 9, 1-5

Koor: Het volk dat in duisternis gaat
zal aanschouwen groot licht.
Die wonen in schaduw van dood,
over hen op gaat het licht. (2 x)

Zij zullen lachen en juichen,
lachen en juichen,
als op de dag van de oogst.

Allen: Het volk dat in duisternis gaat
zal aanschouwen groot licht.
Die wonen in schaduw van dood,
over hen op gaat het licht.

Gebed bij thema

Onze Vader

Onze Vader,
alom aanwezig in het universum.
Uw naam zij geprezen.
Moge het Goddelijk bewustzijn in ons allen neerdalen.
Zodat uw Wil en de onze gelijk zijn.
Moge inzicht ervoor zorgen, dat we leren delen.
Want er is voldoende voor iedereen.
Moge iedere stap er een van vergeving zijn.
Moge het ego plaats maken voor dat Goddelijke bewustzijn.
Zodat er eindelijk vrede zal komen.
Vrede in ons hele wezen.
Dat vragen wij U in de naam van Jezus Christus.
Amen.

Afsluiting, mededelingen en dankzegging

Slotlied: Laat ons gaan zien

H.Oosterhuis / A.Oomen

Lukas 2, 15b; Joh. 1, 1-18

Koor: Laat ons gaan zien het woord dat daar geschiedde.

Allen: Laat ons gaan zien het woord dat daar geschiedde.

Solo: In den beginne was dat woord roepend om licht
en het licht werd geboren roepend om mensen,
zij werden geboren.

Koor: Roepend om ons en wij mensen werden geboren.

Solo: In dat woord was leven, levenslicht -

Koor: In dat woord was leven,

Solo: levenslicht, bronwaterlicht, ziel, leeftocht,
adem voor de mensen.
Koor: En dat woord geschiedt waar mensen zijn,
licht en duisternis waar mensen zijn.
Solo: En het licht schijnt in de duisternis
en de duisternis heeft het licht niet overmeesterd.
Allen: En het licht schijnt in de duisternis
en de duisternis heeft het licht niet overmeesterd.

Zegenbede

Wend je toe naar Het Levenslicht!
Dat Het Levenslicht jou moge verwarmen en vertroosten!
Dat er ook voldoende schaduwplekken zijn om als het nodig is te kunnen schuilen.
Laat ons gaan zien...!
Laat ons samen opgaan naar kerstmis...

Amen

*Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te drinken en voor een goed gesprek!
Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.
De overweging van deze viering is na te lezen op onze website:
www.deduif.net*

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
8 december	Noud-Lodewijk van Poppel	Amstelkerk en via Zoom
15 december	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
22 december	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
24 december 22.00 uur	Kerstavond: Noud-Lodewijk van Poppel en Bert van der Meer	In de Duif en via Zoom
29 december	Noud-Lodewijk van Poppel	Alleen Zoomviering zelf oliebollen verzorgen
5 januari	Hans Ernens; Eerste ronde verkiezingen	In de Duif en via Zoom
12 januari	Jan Meijer, feestelijke viering	In de Duif en via Zoom
19 januari	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C in Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig (jong) ziek gezinslid. Dit doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net